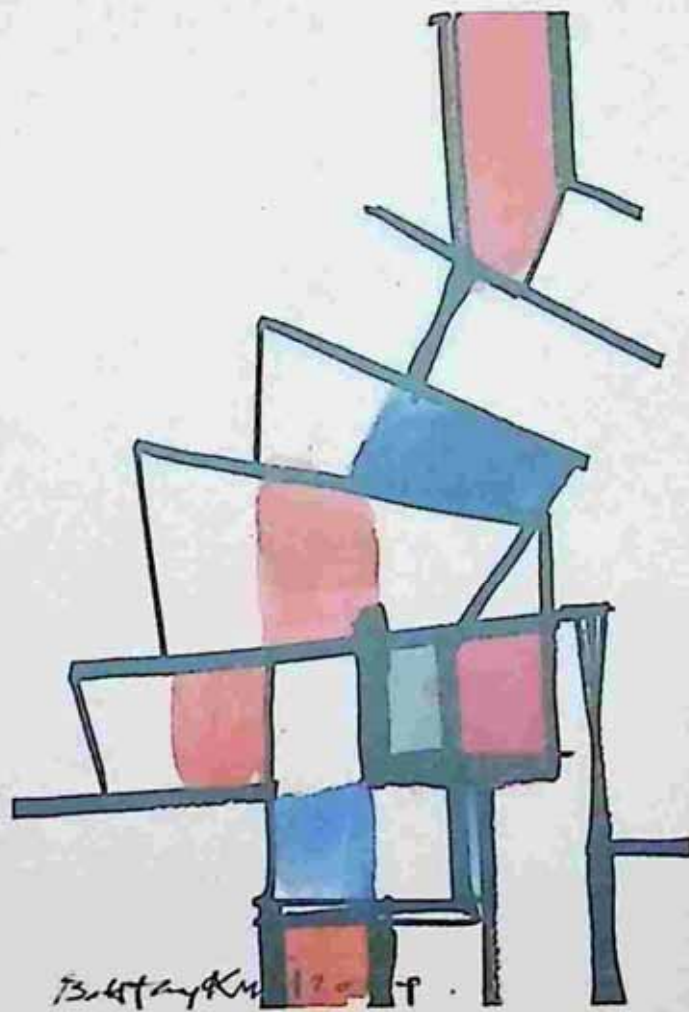

Thakhtay Kyi 12019

မိုးလျော်လျော်
 သစ်စက်နှင့် အခြားကဗျာများ

789997 117861

ISBN9789997117861

POEM56

9 789997 117861

1,500.00KS

သစ်ခက်နှင့် အခြားကဏ္ဍများ၊ မိုးကျော်အောင်

ပျက်နှာပုံးပန်းချီ - ဘဋ္ဌေးကြည်

စာမျက်နှာ ၅၃ မျက်နှာ၊ ၁၄ . ၅ ဧင်စီ x ၂၀ . ၇ ဧင်စီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ကျွဲ သံလမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ဘက္က မစိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၉ ဇူလိုင်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းစျေး ၁၅၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

သစ်စက်နှင့်
အခြားကဗျာများ
မိုးကျော်အောင်

မေမေအကြံမိုး ၂၀၁၃

ကဗျာစာသားများကို
ကဗျာရေးသူ၏ အာဘော်မထိခိုက်နိုင်သော
သတ်ပုံပြင်ဆင်ခြင်းမှလွဲ၍
အခြားသတ်ပုံများနှင့် အထားအသိုများအတွက်
ကဗျာဆရာ၏ ပိုင်ခွင့်အဖြစ်သတ်မှတ်လျက်
ပြုပြင်ထားခြင်းမရှိပါ။

မာတိကာ

၁။ အမုန်းချစ်တဲ့နေရာ ၁

၂။ အိပ်မှုနံ့မွှား လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ၃

၃။ သတိရခြင်းသက်ငြိမ်ကားတချပ် ၅

၄။ ဗင်းဆင့်ဗန်ဂိုးညမျိုး ၇

၅။ အိမ်အပြန်တေး ၁၀

၆။ မိုးခေါင်ရေရှားနေ့များ ၁၁

၇။ နံရံ ၁၃

၈။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ၁၄

၉။ ရှုံးနိမ့်ခြင်း ၁၅

၁၀။ မေတ္တာတရား ၁၆

၁၁။ အိမ် ၁၇

၁၂။ ဒီအသံ ၁၈

၁၃။ မီးတောင် ၁၉

၁၄။ သစ်စက် ၂၁

၁၅။ ပန်းပွင့်ဖြူကလေးများ ၂၂

၁၆။ စံပယ်ပွင့် ညီမ ၂၄

၁၇။ အပင်ငယ် ၂၆

၁၈။ သမီးလေး ၂၇

၁၉။ ငါ့သူငယ်ချင်း ၂၈

၂၀။ မိုးသံလေသံ ၂၉

၂၁။ နွေဦးပေါက် ၃၀

၂၂။ ငှက်ကလေး ၃၁

၂၃။ အလွမ်းများ ၃၂

၂၄။ မိုးရေစက်တွေ ၃၃

၂၅။ ခွဲခွာခြင်း ၃၅

၂၆။ သမီးနှစ်ယောက် ၃၆

၂၇။ ကလေးငိုသံ ၃၇

၂၈။ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းတွေ ၃၉

၂၉။ ငြိမ်းချမ်းရေးအဘိုးအို ၄၁

၃၀။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း ၄၂

၃၁။ အဖေ့ရဲ့ သီချင်း ဆိုချင်တဲ့စိတ် ၄၃

၃၂။ ဟိုကာသို့ ၄၅

၃၃။ ကဗျာလေးတပုဒ် ၄၆

၃၄။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ၄၈

၃၅။ ကြောင်ပေါက်စလေး ၄၉

၃၆။ အမတမြစ် ၅၀

၃၇။ လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ် ၅၁

၃၈။ ကျောင်းတက်ခွင့် ၅၂

၃၉။ နွေဦး ၅၃

အပုန်းချစ်တဲ့နေရာ

အဲဒီနေရာမှာ
သေတ္တာနီတလုံး လဲနေတယ်
သူနဲ့ရုံမှာ ဓာတ်ပြားတချပ်
တပ်ထားတယ်
(ကျောက်စရစ်သံ၊ ထစ်အသံတွေ
ပြန်ကြားနိုင်ရဲ့)

အဲဒီနေရာမှာ
ဟစ်တလာခေတ်က
“အက်စသာ” ရဲ့ ရင်ခုန်သံမျိုး
ပြန်ကြုံနိုင်တယ်
အားလုံးဦးခေါင်းထက်
မပဋာအိုးရွက်ထားသလိုပါပဲ။

အဲဒီနေရာမှာ
ဝရဇိန်လုံး လှိုင်းအပြင်းဆုံး
သုံးနေတယ်
ပေါ်ဦးသက်ရဲ့လှေကို
ကြည့်ရသလို
ကြာရင်
အက်ဒီဆင်စိတ်ကူးမျိုး
အပူခိုးလှုံပြီး
လူမိုးပျံရော့မယ်။

အဲဒီနေရာမှာ
ပင်လယ်ဝံပုလွေဝါဒ
အသာရနေတယ်
မျက်ရည်ဆိုပွဲတိုင်းကျော်ပေါ့
ရေခဲရေတခွက်သောက်ချင်ရင်တော့
ဆိုခရေးတီးနဲ့ ရန်ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ ။

အိပ်ပူနီရုံပွား လက်ပက်ရည်ဆိုင်

ဥမင်လှိုက်ခေါင်းထဲ
 မီးရထားတစ်စီး
 ခုတ်မောင်းသွားနေဆဲ။
 အိပ်ရေးမဝတဲ့အသံတွေ
 ငိုက်မျဉ်းစရာကောင်းစွာ
 လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီနဲ့
 နွားနို့ပူပူများက
 (မပြောဖြစ်သေးတဲ့
 ဘာသာဗေဒတခုလို)
 စောင့်စားနေကြပေါ့။

အဲဒီလူတစုရဲ့ စားပွဲမှာတော့
 လက်ဖက်ရည်မရှိ
 မုန့်မရှိ
 ပတ္တာအိတ်မရှိ
 လက်ပတ်နာရီမရှိ
 နဂါးနီသီချင်းမရှိ
 လမ်းပြအိမ်မြှောင်မရှိ
 ခင်ဗျားတို့ထင်နေတဲ့
 ရှိခြင်းတရားတွေလည်း မရှိ။
 အာလူးစားသူများ
 ဘယ်ခရီးသွားမှာလဲ...
 ဘာစီးသွားမှာလဲ...
 ဥမင်လှိုဏ်ခေါင်းထဲ
 မီးရထားတစီး
 ခုတ်မောင်းသွားနေဆဲ...။ ။
 ၁၉၈၄။

သတိရခြင်းသက်ငြိမ်ကားတချပ်

ခါတိုင်းလို...

ဆရာဆောင့်ပန်းချီကားထဲက

လှည်းလမ်းကြောင်းသေးသေးထဲမှာ

ဆိတ်တအုပ်သိမ်းလာပြီ။

သစ်စက်အလုပ်သမားတွေ

ထင်းစတွေကိုပြေးလွှားသယ်ကြ

ရွံ့ပေနေတဲ့ ကလေးတွေက

စွန်ပြတ်တွေကို လှယက်

ဟိုးမှာ... သစ်ခေါက်ခွာနေတဲ့ အပျိုမ

တွံတေးသိန်းတန်သီချင်းနဲ့

ခေါင်းတိုင်အိုက မီးခိုးဖြူတွေ...

လှည်းတစ်စီး ဒုန်းမောင်းသွားတော့

ဖုန်မှုန့်တွေက ဖုံးလွှမ်းသွားပါတယ်။

အားလုံးက
 ငါ့ကို သုည ဖြစ်စေပေါ့။
 (အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်...
 ကာလပေါ်ဓာတ်ပြားတချပ်လို...)
 ကလေးငယ်ဘဝ
 ကြည့်နေကျ မှန်တချပ်ကို သတိရ။

 ပြောင်းလဲသွားတာက
 ဒေါမနုဿဝေဒနာတွေနဲ့
 ဆူးကြဲဒဏ်ရာတွေသာ...
 ငါ့သွေးကြောထဲမှာ။ ။

ပန်မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၅။

မင်းဆင့်မန်ဂိုးညဖျါး

အခုတော့
အဲသလိုညဖျါးမှာ
လမ်းသလားစရာ
မလိုတော့ပြီပေါ့။

နဂါးငွေ့တန်းနဲ့
ဖဲကြိုးနက်လမ်း
ငါ လွမ်းနေရမှာ။

နေ့ခင်းက
မင်းနင်းခဲ့တဲ့ မြက်ပင်လေးလို
ငါ့နှလုံးသားတွေကြေမှု
ကြက်သီးမွေးထလောက်အောင်
တိုးဝှေ့သွားတာ
ချစ်သူရဲ့ ရနံ့တွေလား။

ပိုးစုန်းကြူ။ လမ်းဘေးဓာတ်တိုင်နဲ့
လစမ်းရိပ်တစဟာ
ဘဝဖြစ်ပါတယ်။

တခါက
သူဟာ ဒဂုန်တာရာရဲ့
“လောကအမွန်” ပန်းတပွင့်
မျှော်လင့်ခဲ့ရတယ်။

အိပ်မက်ပွင့်သစ်
နှင်းဆီထုံရစ်
ထာဝရအချစ်
ရင်မှာတွယ်မြစ်ပေါ့။

တကယ်
မျှော်လင့်ချက်ကုန်ဆုံးသွားပြီလားဟင်
ငါ မယုံချင်သေးဘူး။
(ရှုံးမှန်းသိရက်နဲ့
ရှုံးစာရင်းမကြည့်ရဲသလို)
ဘဝသေးသေးထဲမှာ
ချင်ခြင်းတွေမဆုံမပြီ
ဘယ်သူထည့်ခဲ့သလဲ။

ဟင့်အင်း
ဒူးထောက်အညံ့မခံချင်ဘူး
ဘဝနှစ်များစွာထဲ ပျော်နှစ်
သစ္စာတရားကိုချစ်ဦးမယ်။

ညဟာ
ချစ်သူ “အာဆူလာ” ဆီသွား
ဗဂျီကျော် ဗင်းဆင့်ဗန်ဂိုး
ကြေကွဲရ... ညမျိုးပ။

မာန
သိက္ခာ
သစ္စာတရား
အချစ်စစ်
အလှသစ်နဲ့
တနေ့တော့တွေ့ရှိမှာ။

အို... ကမ္ဘာယာဉ်
 ညထဲမှာ... အပြေးနှင့်နေပြီလား
 ကြယ်ဂြိုဟ်တွေနဲ့
 သမိုင်းစဉ်ကြိုးတန်းပေါ်
 လမ်းလျှောက်နေသရွေ့
 ငါ့အချစ်ရှိနေမှာ...။

မီးကင်းသံလဲ့လဲ့
 ၁၂ ချက်
 ခပ်သဲ့သဲ့ရယ်
 ငါ့ရဲ့ သူမ
 အိပ်မက်ထဲမှာ
 သီချင်းတွေ ဆိုနေလောက်ပြီ။

မင်းနှင့်ခဲ့မြက်ပင်လေးလိုည
 ရင်ထဲကညတည
 ဗင်ဂိုးရဲ့ည

အခုတော့
 အဲသလိုညမျိုးမှာ
 လမ်းသလားစရာ
 မလိုတော့ပြီပေါ့။ ။

မြတ်လေးမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၅။

အိမ်အပြန်စေား

ငါ့ခေါင်းထဲမှာ
 အနက်ရောင်ချည်တစ်စုံပေါ့။
 စက်ဘီးကလေးကို
 ဖြည်းဖြည်းနင်းခဲ့တယ်။
 လမ်းမှာ မိတ်ဆွေအချို့ကို
 လက်ပြနှုတ်ဆက်ဖို့
 ရယ်ရွှင်ခြင်း ပေဒအချို့
 ဘယ်သူ လုယူခဲ့ပါလိမ့်။
 နွေသုံးခုရှိပြီ...
 ငါ့နဖူးပေါ်က ချွေးစက်တွေနဲ့
 ဟောဒီ လမ်းမကြီးကို
 ချုံးပွဲချ ငိုကြွေးစေခဲ့တာပေါ့။
 အိမ်ပြန်ရောက်ရင်တော့
 ခြောက်သွေ့နွမ်းလျမှုဝတ်ရုံကို
 ချွတ်တန်ကောင်းရဲ့လေ...။
 အိမ်မှာ
 တူကလေး “ဝမ်းတီး”
 (ငြိမ်းချမ်းရေးသမားပေါ့)
 သူ့ ဦးလေးနဲ့ဆော့ ကစားဖို့
 စောင့်မျှော်နေရော့မယ်။ ။

၁၉၈၇။

စိုးခေါင်ရေရှားနေ့များ

ငါ အိပ်စက်တော့မယ်
အသေကောင်လိုပေါ့
(နှစ်တွေက အေးစက်စက်)။

မနိုးပါနဲ့လေ...
အိတ်ကပ်ထဲ အိပ်မက်တွေအပြည့်ထည့်လို့
ပျော်ရွှင်နေပါ့မယ်။

ပျင်းတွဲတွဲ နေ့လယ်ခင်းတွေမှာ
လက်ဖက်ရည်ကျကျတခွက်ကို
ငါ ချစ်ခဲ့။

ကွန်ပျူတာငှက်တကောင်နဲ့
တမ်းတခြင်းတွေကို စားသုံးခဲ့။
ပေါ်ဦးသက်ရဲ့ “လှေ” ကို
ကြည့်နေရတာ ညောင်းညာလှပါပြီ။
နောက်တနေ့ မိုးရွာလိမ့်မယ်ဆိုတာ
မတွေ့ထင်တော့ပါဘူး။

အလို... ဆည်ရေလွတ်မတဲ့လား။
အဲဒီအခါ မြေဇကာကွက်ထဲကရုန်းထ
ကမ္ဘာကြီးကို လှပစေမယ်ဗျာ။

အခုများတော့
“အော်သံ” ပန်းချီကားထဲ အလည်ရောက်နေဆဲမှာ
ငါ အိပ်စက်တော့မယ်
နှစ်တွေက အေးစက်စက်နဲ့ပေါ့။ ။

ရသမိုးကောင်းကင်မဂ္ဂဇင်း၊
ဇူလိုင်၊ ၁၉၈၈။

††

ငါ့ခေါင်းပေါ်က နံရံမှာ
 ရတနာပြပွဲတခုရှိတယ်။
 နဂါးငွေ့တန်း
 ကြယ်နဲ့ ဂြိုဟ်များ
 အမှန်တရားလို ဝင်းလက်နေပေါ့။

ငါ့ရင်ထဲကနံရံမှာ
 ဓာတ်ပြားတချပ်သိမ်းထားတယ်။
 ပင်လယ်
 မြူမှုန်နဲ့ နေ့သစ်များ
 ရာဇဝင်တခုကို ပြန်ပြောပြလိမ့်မယ်။

ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊
 ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၉၉၀။

အိတ်ငြိမ်ရာ

နာသီးဖျားမှာ
လေက တို့ ကစားနေတယ်။

တချက် တချက်
အတိတ်ခြေသံ ဖွဖွလေးတွေ
ကြားနေရတယ်။

ငှက်ကလေးကတော့
ခုန်ဆွခုန်ဆွနဲ့ပဲ။

အဲဒီငှက်ကလေးကို
တနေရာတည်းမှာ ငြိမ်နေအောင်
ကျနော် အားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

ဆည်းလည်းသံတို့ စီးပျံ့ရာ
ဓမ္မတေးတို့ လဲလျောင်းရာ
ထိုတောရယောဂီကျောင်းကလေးကို
သတိရအောက်မေ့ဆဲ။ ။

ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၀။

ရှုံးနိမ့်ခြင်း

ပဲ့တင်သံတိုးတိတ်
မိုးတိမ်တို့ ရွေ့လျားပျောက်ကွယ်
ရင်ခွင်မျက်ရည်လည်...။ ။

၁၊ မေ၊ ၁၉၉၁။